

iDNES.cz

Premium

KOMENTÁŘ: Když Němci kašlou na Green Deal a konají, zatímco Češi jen čekají

23. listopadu 2023 17:00

Diametrálně odlišný přístup dvou sousedů k energetice: zatímco Německo si jede po svém, Česko se napřed ptá na souhlas v EU. K čemu je celá ta zelená taškařice, když ani její ideologický vůdce, Německo, ji není schopno plnit? ptá se Milan Smutný, mluvčí spolku Realistická energetika a ekologie.

Německá vláda se 9. listopadu rozhodla, že na příštích pět let podpoří všechny německé podniky snížením daně na elektřinu v hodnotě až 60 miliard eur (1,5 bilionu korun). A 350

nejdůležitějších firem má nadále z Berlína ještě větší podporu, která se projevuje v ceně v přepočtu 1,50 koruny za kilowatthodinu elektřiny. Snová cena pro Česko! Zničující zelená tranzice, kterou Německo vyvolalo a která se stala vzorem pro eurounijní Green Deal, prostě nesmí na produkty „Made in Germany“ dopadnout.

Česká vláda chce uspěchaně stabilní a levné uhelné zdroje zavřít už v roce 2033. Ovšem vysoká cena emisních povolenek může dosavadní pilíř české energetiky zbořit již do tří let, přičemž za ně nebude existovat faktická náhrada.

Česká vláda nyní hledá cestu ven ze šlamastyky, kdy Energetický regulační úřad (ERÚ) chce podle zákona promítnout do cen regulovaných složek elektřiny (dosud asi jen 40 % z celkové finální ceny) zpět poplatek za občasné zdroje energie. Což je eufemistický název zejména pro dvacetiletou platbu za bohužel uzákoněný solární tunel z let 2010–2030, v němž domácnosti, firmy a zčásti i státní rozpočet pošlou solárním baronům 800 miliard korun.

V džungli různých tuzemských obchodníků, distributorů, tarifů, fixací a služeb může regulovaná složka pro domácnosti zdražit až o 70 %, pro velké podniky až o 200 %. Jasně bude poslední listopadový den, kdy ERÚ musí finální regulované ceny zveřejnit, aby z nich obchodníci mohli stanovit ceny pro všechny spotřebitele pro rok 2024.

Kudy členové Fialovy vlády chodí, tudy vyprávějí: zvýšení cen bude jen v řádu procent. A fakta? Šéf Třineckých železáren Roman Heide uvedl, že pro ně bude navýšení cen elektřiny znamenat 600 milionů korun navíc. Totéž platí pro Unipetrol. A to za situace, kdy česká ekonomika klesá do recese (podle ČNB meziročně o 0,4 % HDP) a z krizí postiženého Německa, našeho klíčového hospodářského partnera, prudce klesá počet objednávek. Podle Eurostatu v Česku v říjnu inflace ve výši 9,5 %, po Maďarsku druhá nejvyšší v EU, hrozí být cenami energie po lednu 2024 opět „přikrmena“.

To nejsou dobré perspektivy pro Česko jako jedinou zemi

EU, která po covidové pandemii neobnovila hospodářský růst. Nárůst cen elektřiny doplňují i zvyšující se náklady na distribuci, podpůrné služby a náročné řízení kvůli živelně vznikajícím dotovaným solárním zdrojům. Vláda přenesením těchto nákladů na spotřebitele chce snížit deficit státního rozpočtu, ale přitom se nabízí dobrá alternativa řešení.

konzultant, mluvčí spolku Realistická energetika a ekologie Milan Smutný

Sabotáž Green Dealu

Že Česko nemůže dotačně soutěžit s nejbohatší evropskou ekonomikou, Německem, je zřejmé. Řada expertů ale tvrdí, že když příslušná unijní směrnice ještě nebyla a do konce roku nebude převedena do českého práva, mohly by se desítky miliard výnosů z emisních povolenek využít na financování drahých cen energie, mj. nákladů na síť kvůli stále většímu počtu solárů. A také podle unijních možností dotování příjmově slabých, dokonce i středně příjmových domácností. To by bylo zřejmě nejméně 80 % všech tuzemských rodin.

Tomu ovšem zabránilo ministerstvo životního prostředí, které prý získalo z Bruselu stanovisko, že to tak nejde. A chce dát všechny miliardy na dotace do solárů, větrníků a dalších obnovitelných zdrojů. Jde o typický „gold-plating“, tedy rýžování zlata do poslední zlatěnky při prosazování unijního práva na úkor národního za horlivé účasti národních úředníků. Rezort v čele s lidoveckým ministrem Petrem Hladíkem zásadně ovlivňuje jeho poradce Martin Sedlák, lobbista za solární zdroje a člen mocných zelených neziskovek.

V Německu v listopadu noví zákazníci s odběrem 4 megawatthodiny platí za 1 kilowatthodinu elektřiny finální cenu 29,1 eurocentu, tedy asi 7,13 koruny. Němci v tomto tarifu platí nižší celkovou cenu než Češi, přičemž mají třikrát vyšší průměrné platy. Německo tak nedělá politicky nic jiného, než že Green Deal sabotuje zcela jasně nepovolenými formami státní dotace. Prostě to Berlín udělá v národním zájmu – a až pak to oznámí do Bruselu. Snaživí čeští úředníci se naopak v Bruselu ptají předem a podle známého hesla „kdo se moc ptá, moc se dozví“ pak legitimní národní zájmy pomíjejí.

Jak na změnu klimatu? Šetřit vodu v přírodě není potřeba, říká rektor Sklenička

Německo má kvůli odstavení posledních funkčních jaderných elektráren dojednáno, že může dál používat uhelné (celkem 38 gigawatt výkonu) i plynové zdroje (celkem 30 gigawatt) z části v tzv. kapacitních platbách (zdroje jsou postaveny mimo trh a platí se zvláštní ceny jejich majitelům, že jsou zejména v zimě připraveny jako pohotovostní záloha). A přinejhorším se spoléhá na dovoz elektřiny z francouzských jaderných elektráren. Česko si takové kapacitní platby před pěti lety „zapomnělo“ dojednat.

Němci stále oficiálně počítají s koncem uhlí v roce 2038, česká vláda chce uspěchaně stabilní a levné uhelné zdroje zavřít už v roce 2033. Ovšem vysoká cena emisních povolenek může dosavadní pilíř české energetiky zbořit již do tří let, přičemž za ně nebude existovat faktická náhrada. Soláry? Tak se zahřejte pohledem na zamračené nebe...

Německé emise CO₂, které produkují uhelné i plynové elektrárny, se dnes blíží emisím dominantně uhelné energetiky Polska. A kvůli čemu se ta zelená taškařice vlastně realizuje, když ani její ideologický vůdce, Německo, ji není schopno plnit? Nynější dotační podporu svých podniků německá vláda zdůvodňuje tím, že země potřebuje dalších šest let, aby zvýšila v roce 2030 nynější výkon dotovaných solárních a větrných elektráren na 350 gigawatt (80 % z energetického mixu) a o pět let později prý už pojede ze 100 % na obnovitelné zdroje při kapacitě solárů a větrníků 700 gigawatt. Česká vláda obrovskou dotační podporou solárů a větrníků tento sebevražedný kurz s garancí dalšího prudkého růstu cen energie následuje.

Nemačkat čepici v ruce

Jak z toho ven? Česko potřebuje provozovat stabilní uhelné zdroje až do 40. let, kdy musí postavit a zprovoznit čtyři nové velké jaderné reaktory a mít tak v atomu se stávající kapacitou asi 8 gigawatt stabilního výkonu. K tomu nějaké flexibilní paroplynové zdroje (které budou kvůli placeným povolenkám také mimořádně drahé) s dosud nedojednanými kapacitními platbami.

Kvůli nezbytnému uhlí musí Česko zahájit proces revidování a zmrazení ceny emisních povolenek. Kromě toho je nutno okamžitě zrušit dotace na tzv. obnovitelné zdroje, kdy dotace jsou cílem, nikoli prostředkem podnikání zelené lobby.

Zelená se místo rudé stala hlavním zlem pro svět, kritizuje Green deal Klaus

Jestliže se EU a celý Západ nevrátí zpět k principům svobodné tržní ekonomiky a neskončí s rakovinočtvorným bujením dotačních mechanismů na národní i unijní úrovni, které devastují hodnotu kapitálu, lidské práce a všech statků, pak nejsme s to najít vhodný recept na ozdravení naší demokracie, kterou odevzdáme v plen totalitárním režimům.

A hlavně: ministři české vlády v čele s premiérem by neměli jezdit do Bruselu s prosíkem a s pokorně zmačkanou čepicí v ruce vyčkávat na vrchnostenské příkazy. Jsme snad ještě svrchovaný stát, jehož politická reprezentace musí tvrdě obhajovat legitimní národní zájmy, nikoli zájmy cizích států či sobecká osobní a partajní hlediska. Jinak ve vládních křeslech nemají co pohledávat.

Tento článek jste si přečetli díky členství v iDNES Premium.
Děkujeme, že jste s námi.

Věnujte odemčený článek přátelům

Odemknout článek

Pošlete jim odkaz, email nebo jim ho nasdílejte přes sociální síť.